

opusdei.org

Pakelti pasaulį į Dievą ir jį perkeisti iš vidaus

Josemaria Escriva
kanonizacijos iškilmės: Jono
Pauliaus antrojo pamokslo
ištrauka.

2004-02-02

„Viešpats Dievas paėmė žmogų ir apgyvendino jį Edeno sode, kad jį dirbtų ir juo rūpintųsi”(Pr 2, 15). Pradžios knyga, kaip girdėjome pirmame skaitinyje, mums primena, kad Kūrėjas patikėjo žemę žmogui,

kad „ją dirbtų” ir „ja rūpintųsi”. Tikintieji, veikdami įvairiose šio pasaulio srityse, prisideda prie šio dieviškos visuotinės užduoties įgyvendinimo. Darbas ir bet kokia kita veikla, atlikta su Malonės pagalba, tampa kasdieninio šventėjimo priemone.

„Paprastas krikščionio, turinčio tikėjimą, gyvenimas, - sakydavo Josemaria Escriva, - dirbant ir ilsintis, meldžiantis ar miegant, bet kokiu metu, tai gyvenimas, kuriame Dievas nuolat yra” (Meditaciones, 1954 m. kovo 3 d.). Toks antgamtinis požiūris į egzistenciją, atveria ypatingai turtingą išganymo perspektyvų horizontą, nes net ir iš pirmo žvilgsnio monotoniškame paprasto gyvenimo kontekste Dievas tampa artimas mums, ir mes galime bendradarbiauti išganymo plane. Dėl to dar geriau suprantama, ką sako II Vatikano Susirinkimas, kad „krikščioniška žinia neatskiria

žmonių nuo pasaulio tobulinimo, [...], bet ji tam įpareigoja.”(Gaudium et spes, 34).

Pakelti pasaulį į Dievą ir jį perkeisti iš vidaus – tai idealas, kurį nurodo jums Šventasis Įkūrėjas, brangūs broliai ir seserys, šiandien besidžiaugiantys jo iškėlimu į altorių garbę. Jis primena jums, kad neturite leistis įbauginami materialistinės kultūros, kuri grasina panaikinti tikriausią Kristaus mokinių identitetą. Jis mėgdavo pabrėžti, kad krikščioniškas tikėjimas nesuderinamas su konformizmu ir vidine inercija.

Sekdami jo pėdomis, skleiskite visuomenėje, nepaisydami rasės, luomo, kultūros ar amžiaus skirtumų, suvokimą, kad visi esame pašaukti į šventumą. Pirmiausia stenkitės jūs patys tapti šventi, įgyvendindami evangelinį nuolankumą ir tarnavimo dvasią,

atsidavimą Apvaizdai ir nuolatinę Dvasios balso klausymą. Taip būsite „žemės druska” (Mt 5, 13) ir švies „jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų gerus jūsų darbus ir šlovintų jūsų Tėvą danguje” (Mt 5, 16).

Be abejo, netrūksta nesupratimo ir sunkumų tam, kuris bando ištikimai tarnauti Evangelijos darbui. Viešpats skaistina ir formuoja paslaptiga Kryžiaus galia tuos, kuriuos kviečia sekti paskui Jį. Bet Kryžiuje, -sakydavo naujas Šventasis, -randame šviesą, ramybę ir džiaugsmą: Lux in Cruce, requies in Cruce, gaudium in Cruce!

Nuo 1931 m. rugpjūčio 7 d., kai aukojant Šv. Mišias, jo sieloje suskambėjo Jėzaus žodžiai: „kai būsiu pakeltas nuo žemės, visus patrauksiu prie savęs” (Jn 12, 32), Josemaria Escriva suprato dar aiškiau, kad pakrikštytųjų užduotis

yra pakelti Kryžių virš visos žmogiškosios realybės, ir viduje jautė kylant karštą troškimą evangelizuoti visokias aplinkybes. Tuomet nedvejodamas priėmė Jėzaus kvietimą apaštalui Petru, neseniai nuskambėusį šioje aikštėje: „Duc in altum!” Jį perdavė visai savo dvasinei Šeimai, kad teiktų Bažnyčiai tikrą bendrystės ir apaštalavimo tarnavimą. Šis kvietimas taikomas šiandien ir mums visiems. „Irkis į gilumą, -mums sako dieviškasis Mokytojas, -ir išmeskite tinklus valksmui”(Lk 5, 4).